

Bilag 2.

Utkast til lov om nordisk vitneplikt.

§ 1. Etter reglene i denne lov kan personer som ved innkallingen har fylt 18 år og er bosatt og oppholder seg i Danmark, Finland, Island eller Sverige, pålegges å møte som vitne her i landet for de alminnelige domstoler, vergemålsrettene, husleierettene og jordskifterettene.

Innkalling kan bare skje når det er av vesentlig betydning at vitneforklaringen avgis her i landet og forklaringen antas å kunne få vesentlig betydning for saken. Ved vurderingen tas omsyn til sakens betydning og til om innkallingen vil medføre vesentlige ulemper for vitnet. Innkalling til annen domstol enn den dømmende kan bare skje når særlig sterke grunner taler for det.

Straffeprosesslovens og tvistemålslovens regler om innkalling og avhør av vitner gjelder tilsvarende, når ikke annet følger av denne lov.

§ 2. Vitnestevning med pålegg om å møte kan bare utstedes av retten. Stevningen skal inneholde det varsel som vitnet har krav på. Nærmere forskrifter om stevningens innhold kan gis av departementet.

§ 3. Vitneforklaring må ikke avkreves en person dersom dette vil være i strid med reglene i straffeprosesslovens §§ 176—178 og § 180 eller tvistemålslovens §§ 204—209, eller med lovgivningen i det land der vitnet er bosatt.

§ 4. Uteblir et vitne eller forholder det seg ellers som nevnt i domstollovens §§ 205—207, får disse bestemmelser anvendelse. Unnlater et vitne å etterkomme et pålegg fra retten om å ta med seg dokumenter eller andre ting som det plikter å framlegge, gjelder domstollovens § 209 tilsvarende. Ellers gjelder domstollovens §§ 213—217 så langt disse bestemmelser passer ved anvendelsen av reglene i første og annet punktum.

Det kan ikke bestemmes at et vitne som uteblir uten gyldig forfall, skal avhentes etter straffeprosesslovens § 175 eller tvistemålslovens § 203 første ledd så lenge det oppholder seg utenfor Norge.

§ 5. Også fornærmede i en straffesak som er bosatt i Finland eller Sverige og som etter den lov som der gjelder ikke anses som vitne, kan innkalles og avhøres ved retten etter reglene i denne lov, men det kan da ikke anvendes tvangsmidler mot ham dersom han nekter å gi forklaring, og han kan ikke straffes for falsk forklaring.

§ 6. Den som møter som vitne etter reglene i denne lov, må ikke under sitt opphold her i landet utsettes for rettsforfølgning eller fullbyrding av straff for en straffbar handling som er begått før han kom hit for å gi vitneforklaring, med mindre han enten selv gir samtykke i rettsmøte, eller har oppholdt seg her i landet mer enn fjorten dager etter at vitneforklaringen ble gitt, til tross for at han fritt kunne forlate landet.

Bestemmelsen i første ledd gjelder tilsvarende for utlevering til annen stat enn den han kom fra.

§ 7. Vitne som møter etter innkalling etter denne lov har rett til godtgjøring for reise, opphold, tapt arbeidsfortjeneste og utlegg etter nærmere regler gitt av Kongen.

Godtgjøring utbetales av retten. Godtgjøring for reiseutgifter og opphold skal tilbys utbetalt forskottsvis ved innkallingen.

§ 8. §§ 1 første ledd og annet ledd, 2, 3 og 6 gjelder tilsvarende for parter i saker etter lov 21 desember 1956 nr. 10 om born utanom ekteskap, i saker om ætt etter ekteskap etter kap. I i lov 21 desember 1956 nr. 9 om born i ekteskap og i saker mellom foreldre